

Експресовітер

Михайль Семенко

З експресовітром я товаришую.
Він вільний і зі мною бачиться завжди.
Слова безсловесні — заклику — чую,
Вони проймають, щоб мою душу взнав ти.

А ще краще в обіймах тихої пітьми.
Тоді бринять лише найдальші струни.
За поворотом зникають відьми.
Буруни.